

og hvad ikke. Der er nu i Lovforslaget opstillet den Bestemmelse, at Kornskibe skulle have Langslibstod, som gaar mindst $\frac{2}{5}$ ned i Lasterummet. Det har man fra Regeringens Side foreløbig troet at kunne lade sig nøie med; men Mænd, som særlig have rettet Opmærksomheden paa Faren, som slet Bestuvning kan fremkalde, ere ikke længere tilfredsstillede dermed. Forbringerne gaa fra dem meget videre, nemlig ud paa, at Langslibstodet skal gaa helt ned til Skibsbunden. Det vil Enhver kunne sige sig selv, at et Langslibstod, der ikke engang naar halvt ned, ikke udelukker den Fare, at Kornladningen ligesaa godt kan forskyde sig, idet den skyder sig ind under Skoddet. Man opstiller da Krævet om et virkelig tilbunds gaaende Langslibstod, og der er dem, som gaa videre endnu og ikke ere tilfredse dermed, men kræve, at enhver Kornladning skal være indtagen i Sække eller anden Emballage. Det er saaledes tydeligt, at man ingenlunde er paa det Rene med, hvilke Foranstaltninger der overfor dette Forhold med Rette bør foretages, og hvad der bør kræves. Med Hensyn til Dækslast er det Samme Tilfælde, man har ikke turdet gaa til det, som man fra anden Side med Styrke kræver, nemlig at forbyde enhver Dækslast. Man har i Lovforslaget kun udtalt den almindelige Sætning, at Dækslast maa ikke føres, mindre vedkommende Skib egner sig dertil. Man vil se, at der er et overordentlig stort Spille- rum for vilkaarligt Skjøn af, naar et Skib egner sig dertil, og naar ikke. Det vil ligeledes altid være meget vanskeligt at bestemme, hvorvidt Dækslasten er anbragt saaledes, at den ikke kan være til Gene for Skibets Manøvrering. Jeg vil nu tilføie, at, medens jeg ganske vist anerkjender, at ogsaa Dækslast kan medføre Fare — jeg har set flere Exempler derpaa — maa det dog ikke glemmes, at Dækslasten er den Del af Lasten, som man lettest kan blive af med, naar det kniber, og det er mangfoldige Gange, at Dækslasten er kastet overbord, naar man har villet frigjøre sig derfor. Men Forbringerne gaa med Hensyn til Skibets Belastning ogsaa videre, og dersom man vil opstille noget virkelig Nationelt i saa Henseende, er der ingen Tvivl om, at vi maa komme til at angive Labelniet, som angive det Omfang, i hvilket et Skib overhovedet maatte belastes. Det har man ikke turdet opstille i Lovforslaget, og har kun i Almindelighed udtalt den Sætning at et Skib ikke maa overlastes. Jeg er ikke blind for, at der kan hidrøre Fare fra slet Bestuvning og

Belastning af et Skib, men jeg er heller ikke i Tvivl om, at der ikke i Dieblittet foreligger hverken tilstrækkeligt Materiale til at bedømme den Fare, som er forbunden dermed, eller tilstrækkelig Erfaring med Hensyn til de Foranstaltninger, der bør gennemføres for at forebygge denne Fare. Ved Siden af er det indlysende, at af alle de Bestemmelser, Lovforslaget indeholder, er der ingen, der kan komme til at ramme Skibsfarten i Almindelighed mere generende end dette, thi det Skib, der veed med sig selv, at det er godt, kan seile temmelig trygt og risikerer ikke, at der falder en Arrest ned over det, men ethvert Skib er udsat for — det være saa godt som det være vil — at blive stoppet af Hensyn til Belastningen og Bestuvningen, og det gjør, at samtlige danske Skibe maa bevæge sig med den truende Fare over Hovedet og kunne dermed blive stillede, det indrømmer jeg, ugunstig i Konkurrencen med andre Nationers Skibe, som ikke have denne Bestemmelse; thi man tvinges til at give den Betragtning Ret, at ligger f. Ex. et dansk Skib og et svensk i en fremmed Havn, hvor de begge søge Fragt, er det naturligt, at Befragteren er tilbøjelig til at foretrække det Skib, som ikke er udsat for at blive stoppet undervejs, fremfor det, der løber denne Fare. Altsaa, jeg er ikke af dem, som tro, at vi af Hensyn hertil burde gaa af Veien for at træffe de Foranstaltninger, der med Nødvendighed kræves for at værges Mennekeliv — overfor dette Hensyn bør mindre Hensyn vige — men jeg tror ikke, at der for Liden er tilstrækkeligt foreliggende Oplysninger og Erfaringer om hele dette Forhold, til at der kan sættes saadanne Regler i Kraft. Jeg skal føie til, at jeg tror, at ligeledes det andet Things Udvalg væsentlig har været af samme Opsattelse som den, jeg her udtaler, men det er kun gaaet til en halvveis Foranstaltning i saa Henseende, ligesom det med Hensyn til adskillige større og mindre Farter har overladt det til Ministeriet at give saadanne Instruxer, der indeholde alle Detailbestemmelserne om Skibes Last, Bemanding o. s. v. Jeg tror imidlertid, at det vil være mindre heldigt at overlade alt dette til administrativ Foranstaltning. At overlade Afgjørelsen af Spørgsmaal, der kunne faae saa overordentlig indgribende Betydning for Skibsfarten, til Administrationen, anser jeg for mindre rigtig, langt hellere vilde jeg foretrække, at vi foreløbig udelod dette Afsnit af Loven, nemlig det andet Afsnit, som handler om Skibes Belastning og